

[Henry Christensen.]

forhøjede afgiftssatser og/eller øget skatteudskrivning — vil imidlertid næppe i den foreliggende situation være hensigtsmæssigt, navnlig fordi den ikke vil stoppe efterspørgselspresset på de områder, hvor den er stærkest, nemlig byggevirksomheden.“

Det er en ting, som jeg vender tilbage til om et øjeblik, men jeg vil gerne knytte et par kommentarer til det, den højtærede statsminister også var inde på, spørgsmålet om, hvordan overbudgetteringen virker. Dette at samle nogle hundrede millioner kr. i statens kasser har nu været forsøgt nogle gange i statens økonomiske politik gennem adskillige år, og vi tør vel i dag sige med de erfaringer, der er indhøstet, med meget beskedent held. Hvor fristende, om man nu på ny gik den vej, ville det ikke stadig være for så den ene og så den anden, måske ikke mindst vor initiativrige og, tør jeg måske sige, udgiftsforagtende højtærede kulturminister, om der ligger nogle hundrede mill. kr. i kassen, at øge presset stærkt for at få lov til at iværksætte denne eller hin plan. Sagen er den, at der foreligger og må foreligge i ministerierne en læng række opgaver, som man har et naturligt og begrundet ønske om gerne at ville i gang med, og at man derfor, hvis der er penge til stede, føler sig stærkt fristet til at øge presset for at få lov til at komme i gang med dem. Men det sker uden afvejning af, at der ude omkring i det danske samfund, i erhvervslivet og andre steder, er en lang række andre opgaver, hvis vigtighed næppe nogen af os tør bestride, og som en afvejning altså må foretages over for. En fortsættelse af den hidtidige form for finanspolitik, hvor man, formentlig med god vilje, hver gang sigtede mod at inddrage købekraften af de og de grunde, men hvor man så i virkeligheden anvendte pengene, som tiden gik, og hurtigt, ja, det betyder, at man favoriserer en række nye offentlige ønsker på bekostning af de muligheder, der måtte være til rådighed i den private sektor både erhvervmæssigt og også på andre områder. Derfor må man ikke tage os det ilde op, når vi er nået til det resultat, at med de hidtil indhøstede erfaringer nærer vi den stærkest mulige skepsis, også selv om man nu siger, om vi ikke kan gå med under det ene

eller det andet yderligere kautel. Også det har vi forsøgt tidligere, men uden held.

De krav, vi må stille i øjeblikket, må være at søge gennemført en politik, om hvilken vi vil kunne sige, at den i højere grad er en helhedspolitik og måske også i højere grad en dristig reformpolitik. Den højtærede statsminister var selv inde på, at nogle af de områder, hvorfra presset stammede, var byggesektoren og den offentlige anlægsvirksomhed. Hvor meget der nu ligger i den højtærede statsministers erkendelse af disse ting, er jo vanskeligt at vide, men det må være rigtigt, at vi under de kommende forhandlinger, der måtte blive om den økonomiske politik, må forlange at nå til et resultat også på disse områder.

Det er jo ikke så længe siden, der her i det høje ting førtes en indgående boligdebat, og jeg forstod dengang på socialdemokratiets ordfører, at man var villig til at gå i realitetsforhandlinger med oppositionen med henblik på at søge opnået et forlig på disse områder. Jeg vil gerne spørge, om statsministeren er villig til at lade disse spørgsmål klart inddrage i eventuelle forhandlinger om den økonomiske politik. Jeg skal ikke gå i enkeltheder dermed, for jeg kan nøjes med her at henvise til de synspunkter, der fra oppositionens side blev fremhævet under den debat, jeg nævnte.

Jeg vil dog måske specielt gerne føje én ting til, og det er, at selv om der vel har været tendenser på arbejdsmarkedet til en noget større bevægelighed, så har vi stadig et alt for stift arbejdsmarked i Danmark, noget, vi har talt om også her i det høje ting igennem lange tider, og jeg tror, at vi igen bør forsøge at gøre en politisk indsats for at smidiggøre arbejdsmarkedet. Vil regeringen eventuelt være med hertil nu? Ser vi bl. a. netop på inflationstendenserne, må vi erkende, at det er i byggesektoren, vi finder de stærkeste inflatoriske tendenser vel overhovedet i øjeblikket i det økonomiske liv, og at vi kan have al mulig grund til at sigte imod at få dem dæmpet og få en sammenhæng på dette område.

Hvad skatte- og finanspolitik i det hele angår, har vi nu i dag fået regeringens oplæg, regeringens udspil. Vort hovedformål på dette område er en politik, der tager sigte på to ting: for det første at stimulere den private foretagsomhed og arbejdsind-